

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Katero Sodišče Je Pristojno?](#) > [Germany](#)

Katero sodišče je pristojno?

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Nemčija

Nemška sodišča so mednarodno pristojna, kadar jim je pristojnost podeljena bodisi s pravom EU bodisi z avtonomnim mednarodnim pravom o civilnem postopku, ki vključuje mednarodne konvencije. Ta člen se nanaša le na zadeve v nacionalni pristojnosti.

1 Ali se moram obrniti na redno civilno sodišče ali na specializirano sodišče (na primer delovno sodišče)?

V Nemčiji obstajata dva različna sistema sodišč za civilne spore: civilna sodišča (*Zivilgerichte*), ki so del splošnih sodišč, in delovna sodišča (*Arbeitsgerichte*), ki so specializirana sodišča.

Delovna sodišča so pristojna za vse civilne spore med zaposlenimi in delodajalci ter spore med strankami kolektivnih pogodb. Druga področja, za katera so pristojna delovna sodišča, so določena v oddelkih 2 do 3 zakona o delovnih sodiščih (*Arbeitsgerichtsgesetz*). Na podlagi drugega stavka člena 5(1) istega zakona so delovna sodišča pristojna tudi za spore med osebami, ki so v primerljivem položaju kot delavci, in njihovimi strankami. Za vse druge civilne spore so pristojna civilna sodišča.

2 Kako lahko izvem, na katero sodišče naj se obrnem, kadar so pristojna redna civilna sodišča (tj. sodišča, ki so pristojna za take zadeve)?

2.1 Ali obstaja razlika med nižjimi in višjimi rednimi civilnimi sodišči (npr. okrajna sodišča kot nižja sodišča in regionalna sodišča kot višja sodišča) in če je tako, katero sodišče je pristojno za mojo zadevo?

Civilna sodišča prve stopnje so okrajna sodišča (*Amtsgerichte*) in deželna sodišča (*Landgerichte*).

1. Okrajna sodišča so načeloma pristojna za civilne spore, če vrednost spornega predmeta ne presega 5 000 EUR in če deželno sodišče nima izključne pristojnosti (točka 1 člena 23 zakona o sodiščih (*Gerichtsverfassungsgesetz*)).

Okrajna sodišča imajo tudi izključno pristojnost na področjih, ki so opisana v nadaljevanju, ne glede na vrednost spornega predmeta (glej člena 23 in 23a zakona o sodiščih).

Okrajna sodišča so izključno pristojna za spore v zvezi z zahtevki iz najemnih razmerij ali spore v zvezi z obstojem takih razmerij (člen 23, točka 2(a), zakona o sodiščih).

Poleg tega so izključno pristojna za družinske zadeve in na splošno v nepravdnih postopkih (člen 23a(1), prvi stavek, točki 1 in 2, zakona o sodiščih).

Druga področja, na katerih so izključno pristojna okrajna sodišča, ne glede na vrednost spornega predmeta, so določena v členu 23, točke 2(b) do (d) in (g), zakona o sodiščih (spori med potniki in njihovimi gostitelji, vozniki, poveljniki ladij ali uradniki za odpremo izseljencev v pristaniščih za vkrcanje, ki se nanašajo na račune gostiteljev, prevoznine, pristojbine za prehod ali prevoz potnikov in njihove prtljage ali na izgubo ali škodo te

prtljage, ter spori med potniki in trgovci, ki nastanejo v zvezi s potovanjem; spori na podlagi člena 43(2) zakona o etažni lastnini (*Wohnungseigentumsgesetz*) (v tem primeru so izključno pristojna okrajna sodišča); spori zaradi škode, ki jo povzroči divjad; zahtevki na podlagi pogodbe, sklenjene v zvezi s prenosom zemljišča na naslednika, s katero si prenosnik pridržuje dosmrtno uživanje in doživljenjske dajatve v naravi (navedeno v nemščini kot: *Altenteilsvertrag*, včasih tudi *Leibgedingsvertrag*, *Leibzuchtvertrag* ali *Auszugsvertrag*).

2. Deželna sodišča so na prvi stopnji pristojna za civilne spore, ki niso dodeljeni okrajnim sodiščem (člen 71(1) zakona o sodiščih). To so predvsem zadeve, v katerih vrednost spornega predmeta presega 5 000 EUR.

Člen 71(2) zakona o sodiščih določa več področij, na katerih so izključno pristojna deželna sodišča, ne glede na vrednost spornega predmeta. Na podlagi te določbe področja, na katerih so izključno pristojna deželna sodišča, vključujejo:

- odškodninsko odgovornost države za škodo, ki jo povzročijo njeni uslužbenci (*Amtshaftung*),
- odškodninske zahtevke zaradi lažnih razkritij na kapitalskih trgih ali zaradi neizvedbe takih razkritij in
- spore, ki se nanašajo pravico naročnika gradbenih del do uvedbe sprememb in posledično upravičenost izvajalca do prilagoditve nadomestila na podlagi gradbenih pogodb iz člena 650b civilnega zakonika (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Druga področja, na katerih so tudi izključno pristojna deželna sodišča, so določena v drugih določbah zveznih zakonov, na primer na področju industrijske lastnine (glej na primer člen 140(1) zakona o blagovnih znamkah (*Markengesetz*)).

Senati za obravnavanje gospodarskih zadev se lahko ustanovijo tudi pri deželnih sodiščih (člen 93 zakona o sodiščih). Ti so pristojni za gospodarske zadeve, kot so opredeljene v členu 95 zakona o sodiščih. Ena od strank mora zahtevati, da zadevo obravnava senat za gospodarske zadeve (člen 96(1) in člen 98(1), prvi stavek, zakona o sodiščih).

V skladu z zakonom o krepitvi Nemčije kot pravosodne destinacije (*Justizstandort-Stärkungsgesetz* nemški zvezni uradni list 2024 I, št. 302), ki začne veljati 1. aprila 2025, imajo zvezne dežele (*Länder*) tudi možnost, da svojim višjim deželnim sodiščem (*Oberlandesgerichte*) podelijo pristojnost na prvi stopnji v določenih gospodarskih civilnih zadevah iz navedenega zakona (glej člen 119b(1) zakona o sodiščih). S soglasjem strank je lahko tako sodišče na prvi stopnji pristojno za tiste spore, pri katerih vrednost spornega predmeta dosega najmanjši določeni znesek.

2.2 Krajevna pristojnost (je sodišče v mestu A ali mestu B pristojno za mojo zadevo?)

2.2.1 Splošno pravilo krajevne pristojnosti

V Nemčiji načelo po pravilih o splošni pristojnosti iz členov 12–18 zakonika o civilnem postopku (*Zivilprozessordnung*, ZPO) določa, da se krajevna pristojnost določi glede na stalno prebivališče toženca (člen 12 ZPO). Če toženec nima stalnega prebivališča, se kot referenčna točka upošteva kraj, v katerem živi v Nemčiji; če ni znano, kje živi, se kot referenčna točka upošteva njegovo zadnje stalno prebivališče (člen 16 ZPO). V primeru pravne osebe se krajevna pristojnost določi glede na njen sedež (člen 17 zakonika o civilnem postopku).

2.2.2 Izjeme od splošnega pravila

2.2.2.1 Kdaj lahko izbiram med sodiščem v kraju stalnega prebivališča toženca (sodišče, ki ga določa splošno pravilo) in drugimi sodišči?

Tožnik lahko pri nekaterih vrstah zahtevkov izbere posebno pristojnost, vendar ne izključne pristojnosti, ki se razlikuje od tiste glede na stalno prebivališče toženca. Nekaj primerov je navedenih v nadaljevanju.

* Glede sporov, ki izhajajo iz pogodbenega razmerja, in sporov o obstoju pogodbe se lahko postopki sprožijo tudi pred sodiščem kraja, kjer je treba izpolniti sporno obveznost (*Besonderer Gerichtsstand des Erfüllungsorts* – posebna pristojnost glede na kraj izpolnitve, člen 29(1) zakonika o civilnem postopku). Dogovor o kraju izpolnitve je za postopek pomemben le, če pogodbeni stranki spadata v skupino oseb, ki so na podlagi člena 38(1) zakonika o civilnem postopku pooblaščen za sklepanje dogovorov o sodni pristojnosti, ali če je bil dogovor sklenjen po nastanku spora (glej odgovor na vprašanje 2.2.2.3).

Izraz „pogodbena razmerje“ vključuje vse pogodbe, za katere velja obligacijsko pravo, ne glede na vrsto obveznosti. Enako pravilo velja v primerih, ko so pristojna delovna sodišča (člen 46(2) zakona o delovnih sodiščih).

* Za zahtevke, ki izhajajo iz nedopustnih ravnanj, je pristojno tudi sodišče, v okrožju katerega se je dejanje zgodilo (člen 32 zakonika o civilnem postopku).

* Za zahtevke na podlagi zakona o cestnem prometu (*Straßenverkehrsgesetz*) je pristojno tudi sodišče, v okrožju katerega se je zgodil škodni dogodek, tj. prometna nesreča (člen 20 navedenega zakona).

* Žrtev kaznivega dejanja lahko v okviru kazenskega postopka vloži predlog za uveljavljanje premoženjskoprnega zahtevka zaradi kaznivega dejanja pri sodišču, kjer je bil sprožen kazenski postopek (adhezijski postopek (*Adhäsionsverfahren*) na podlagi členov 403 in 404 zakonika o kazenskem postopku (*Strafprozessordnung*)).

* Krajevno pristojnost v postopku razveze zakonske zveze ureja člen 122 zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*). V skladu s to določbo ima izključno pristojnost družinsko sodišče (*Familiengericht*) (oddelek okrajnega sodišča) v okrožju, kjer imajo eden od zakoncev in vsi mladoletni otroci zakoncev običajno prebivališče (tj. dejansko središče njihovih življenjskih interesov). Če ob vročitvi listin, s katerimi se začne postopek (*Eintritt der Rechtshängigkeit*), tožencu tako običajno prebivališče vseh mladoletnih otrok zakoncev ne obstaja, ima izključno pristojnost družinsko sodišče v okrožju, kjer ima običajno prebivališče eden od zakoncev in nekateri mladoletni otroci zakoncev, če nobeden od otrok zakoncev nima običajnega prebivališča pri drugem zakoncu.

Če tudi na podlagi zgoraj navedenih pogojev ni mogoče določiti pristojnosti, ima izključno pristojnost družinsko sodišče v okrožju, kjer sta imela zakonca nazadnje skupno običajno prebivališče, če eden od zakoncev ob vročitvi listin tožencu tam še vedno običajno prebiva. Če tudi tega pogoja ni mogoče izpolniti, se pristojnost določi glede na običajno prebivališče toženca, razen če toženec nima običajnega prebivališča v Nemčiji, v tem primeru se kot referenčna točka upošteva običajno prebivališče vložnika.

Če tudi na podlagi zgoraj navedenih pogojev ni mogoče določiti pristojnosti, ima izključno pristojnost družinsko sodišče pri okrajnem sodišču Schöneberg v Berlinu.

* Krajevno pristojnost za preživninske zadeve ureja člen 232 zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih. Glede preživljanja zakoncev ali otrok, če postopki v zvezi z zakonskimi spori še niso zaključeni pred sodiščem, ima izključno pristojnost sodišče prve stopnje, pri katerem je ali je bila zadeva vložena.

Če je postopek na podlagi vloge v zvezi z zakonsko zvezo že zaključen, je za preživninske zadeve v zvezi z mladoletnim otrokom ali otrokom v enakovrednem položaju izključno pristojno sodišče v okrožju, kjer običajno prebivata otrok ali starš, ki je pooblaščen za opravljanje dejanj v imenu mladoletnega otroka. To merilo pa se ne uporablja, če ima otrok ali starš običajno prebivališče v državi, ki ni Nemčija.

Glede vseh ostalih preživninskih zadev (preživljanje zakoncev ali otrok, za katere se ne uporabljajo zgornja pravila, ter preživljanje vnukov, staršev ali mater samohranilk) se uporabljajo splošna pravila, tj. odločilni dejavnik je običajno prebivališče toženca. V nekaterih posebnih primerih pa je mogoče pristojnost izbrati tudi na podlagi drugega stavka člena 232(3) zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih (točka 1: za zahtevke enega od staršev zoper drugega starša v zvezi s (a) preživnino, ki jo je v skladu z zakonom treba zagotoviti zaradi zakonske zveze, ali (b) upravičenostjo na podlagi člena 1615I civilnega zakonika – izbere se lahko sodišče, pred katerim teče postopek na prvi stopnji v zvezi s preživnino za otroka; točka 2: za zahtevek otroka, katerega namen je zagotoviti, da oba starša izpolnjujeta svojo dolžnost preživljanja – sodišče, ki je pristojno za odločanje o zahtevku zoper enega od staršev; točka 3: sodišče, na območju katerega ima vložnik običajno prebivališče, če toženec nima pristojnosti v Nemčiji).

* Na podlagi člena 152 zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih se uporabljajo enaka pravila za postopke v zvezi s starševsko odgovornostjo ali pravicami do stikov z otrokom. Če torej pred sodiščem poteka postopek razveze zakonske zveze, je to sodišče pristojno tudi za postopke v zvezi s starševsko odgovornostjo ali pravicami do stikov z otrokom. Če postopek v zvezi z zakonsko zvezo ne poteka, je odločilno običajno prebivališče otroka. Referenčni trenutek za določitev pristojnosti je datum, ko je zadeva predložena

sodišču.

* Krajevna pristojnost v nepravdnih postopkih se določi z zelo različnih vidikov, saj tovrstne zadeve praviloma ne vključujejo zahtevkov med strankami, temveč se nanašajo na zagotavljanje pravnega varstva.

Če se zadeva nanaša na fizično osebo, je pristojnost na splošno odvisna od kraja njenega običajnega prebivališča, razen če potrebni ukrepi kažejo na drugo lokacijo. V primerih zakonitega skrbništva to ureja člen 272 zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih, v primerih neprostovoljnih aretacij to ureja člen 313 istega zakona, v primerih odvzema prostosti pa člen 416.

V primeru pravnih oseb (npr. delniška družba (*Aktiengesellschaft*), družba z omejeno odgovornostjo (*Gesellschaft mit beschränkter Haftung*) ali registrirano združenje (*eingetragener Verein*)) ali skupin oseb, ki se kot take obravnavajo po postopkovnem pravu (npr. družba z neomejeno odgovornostjo (*offene Handelsgesellschaft*) ali komanditna družba (*Kommanditgesellschaft*)), se pristojnost v zadevah pravnega varstva, na primer v zadevah v zvezi z vpisi v javne registre ali postopkih na podlagi prava družb, določa na podlagi sedeža združenja ali družbe. Kadar fizična oseba nastopa kot samostojni podjetnik, je odločilen kraj, kjer ima sedež. Pravila o krajevni pristojnosti v zadevah v zvezi z registracijo in postopkih na podlagi prava družb so določena v členih 376 in 377 zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih, včasih v povezavi s pravili, določenimi v deželnem zakonu.

V zapuščinskem postopku je na splošno pristojno sodišče, v okrožju v katerem je imel zapustnik zadnje običajno prebivališče (člen 343(1) zakona o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih). V določenih primerih je lahko pristojno tudi drugo sodišče na podlagi člena 343(2) ali (3) ali člena 344 navedenega zakona. Posebej je treba omeniti člen 344(7) zakona, ki dediču, ki nima običajnega prebivališča v okrožju, za katerega je splošno pristojno zapuščinsko sodišče, omogoča, da zavrne dediščino ali poda druge izjave v zvezi z upravičenostjo do dedovanja pred zapuščinskim sodiščem okrožja, v katerem ima sam običajno prebivališče.

Okrajno sodišče na območju, na katerem leži zemljišče, je kot zemljiškknjižno sodišče pristojno za zadeve v zvezi z vpisom v zemljiško knjigo. Krajevno pristojnost v zadevah v zvezi z vpisom v zemljiško knjigo ureja člen 1 zakonika o zemljiški knjigi (*Grundbuchordnung*), včasih v povezavi s pravili, določenimi v deželnem zakonu.

2.2.2.2 Kdaj moram izbrati drugo sodišče namesto sodišča v kraju stalnega prebivališča toženca (sodišče, ki ga določa splošno pravilo)?

Če je sodna pristojnost v zakonu izrecno določena kot izključna, ima prednost pred vsemi drugimi pristojnostmi, kar pomeni, da se lahko postopek (dopustno) začne le pri izključno pristojnem sodišču. V nekaterih primerih izključna pristojnost izhaja predvsem iz zakonika o civilnem postopku, v drugih pa tudi iz posebnih zakonov, kot je na primer zakon o postopkih v družinskih zadevah in nepravdnih postopkih (na primer člen 122 navedenega zakona). Nekaj primerov izključne pristojnosti po zakoniku o civilnem postopku je opisanih v nadaljevanju.

* Pri postopkih, ki se nanašajo na zemljišče ali pravico, ki je enakovredna zemljišču (npr. dedno stavbno pravico (*Erbbaurecht*)), je izključno pristojno sodišče, v okrožju katerega je nepremičnina. To velja za postopke v zvezi z lastništvom ali obremenitvami nepremičnine, spore o oprostitvi takih bremen, posestne tožbe, mejne spore in delitvene tožbe (člen 24 zakonika o civilnem postopku).

* Za spore, ki izhajajo iz najema ali zakupa prostorov, ali spore o obstoju takšnega razmerja je izključno pristojno sodišče, v okrožju katerega so najeti ali zakupljeni prostori (člen 29a(1) zakonika o civilnem postopku). Vendar se to pravilo ne uporablja za najem stanovanjskih prostorov za začasno uporabo (počitniška stanovanja, hotelske sobe itd.), opremljenih prostorov za posamezne najemnike ali hiš in prostorov za javne naloge (člen 29a(2) zakonika o civilnem postopku).

* V primeru tožb zoper lastnika obrata v Nemčiji, v katerih se zahteva odškodnina za škodo, povzročeno zaradi vpliva na okolje, je izključno pristojno sodišče, iz okrožja katerega izvirajo vplivi obrata na okolje (člen 32a zakonika o civilnem postopku).

* V primeru odškodninskih tožb zaradi lažnih ali zavajajočih razkritij glede javnega kapitalskega trga ali zaradi neizvedbe takih razkritij ali za izpolnitev pogodbe na podlagi ponudbe v skladu z zakonom o nakupu in prevzemu vrednostnih papirjev (*Wertpapiererwerbs- und Übernahmegesetz*), je izključno pristojno sodišče na območju pristojnosti katerega je sedež (a) zadevnega izdajatelja, (b) v primeru drugih kapitalskih naložb zadevnega ponudnika ali (c) ciljne družbe, če je tak sedež v Nemčiji in je tožba med drugim vložena vsaj zoper izdajatelja,

ponudnika ali ciljno družbo (člen 32b zakonika o civilnem postopku).

* V postopkih za plačilni nalog je izključno pristojno okrajno sodišče, ki je splošno pristojno za vložnika, drugače rečeno, sodišče v kraju, kjer ima vložnik prebivališče ali sedež, če je vložnik pravna oseba (prvi stavek člena 689(2) zakonika o civilnem postopku). Če za vložnika ni splošno pristojno sodišče v Nemčiji, je izključno pristojno okrajno sodišče Wedding v Berlinu. Ta pravila se uporabljajo tudi, kadar je z drugo zakonodajo določena drugačna izključna pristojnost.

* V postopku izvršbe je izključno pristojno okrajno sodišče, v okrožju katerega mora biti ali je bila izvršba opravljena (člen 764(2) in člen 802 zakonika o civilnem postopku). Za izvršbo finančnih terjatev in drugih pravic do premoženja je pristojno okrajno sodišče v kraju, kjer ima dolžnik stalno prebivališče (člen 828(2) zakonika o civilnem postopku). V primeru prisilne prodaje na dražbi ali prisilnega upravljanja zemljišča je za izvršbo izključno krajevno pristojno okrajno sodišče, v okrožju katerega je zemljišče (člen 1(1) in člen 146 zakona o prisilnih dražbah in prisilnem upravljanju (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und die Zwangsverwaltung*) ter člena 802 in 869 zakonika o civilnem postopku).

Če tretja oseba zatrjuje pravni naslov, ki preprečuje razpolaganje s predmetom izvršbe, je izključno pristojno sodišče, v okrožju katerega naj bi se izvedla izvršba (člen 771(1) zakonika o civilnem postopku).

Za obveznosti, ki jih ni mogoče prenesti na druge osebe (*unvertretbare Handlungen*) – bodisi obveznosti izvršitve, dopustitve ter prenehanja in opustitve dejanj –, je pristojno sodišče prve stopnje (členi 894, 895, 888, 890 zakonika o civilnem postopku). To je pristojno tudi za tožbe, s katerimi se uveljavlja izpodbijanje izvršilnega naslova, ugotovljeno s sodbo (člen 767(1) zakonika o civilnem postopku).

2.2.2.3 Ali lahko stranki izbereta sodišče, ki običajno ne bi bilo pristojno?

(a) Dogovori

Zakonik o civilnem postopku omogoča sklenitev dogovora o sodni pristojnosti. V skladu s členom 38(1) zakonika lahko sodišče prve stopnje, ki ni pristojno na podlagi predmeta ali kraja, postane pristojno na podlagi izrecnega ali tihega dogovora med strankami, če so te trgovci, pravne osebe javnega prava ali namenski skladi javnega prava. Dogovori, s katerimi se lahko podeli pristojnost tudi določenemu sodišču prve stopnje, če vsaj ena od pogodbenih strank ne spada v splošno pristojnost nobenega sodišča v Nemčiji (člen 38(2) zakonika o civilnem postopku). V slednjem primeru je treba dogovor skleniti pisno ali ga pisno potrditi, če je dogovor usten. Če je za eno od strank splošno pristojno sodišče v Nemčiji, se lahko sodišče v Nemčiji izbere le, če ima ta stranka tam splošno pristojno sodišče ali sodišče posebno pristojnost.

Na podlagi člena 38(3) zakonika o civilnem postopku je dogovor o sodni pristojnosti dopusten samo, če je bil sklenjen izrecno in pisno po nastanku spora ali če je bil sklenjen za primer, da bi toženec po sklenitvi pogodbe svoj naslov oziroma prebivališče prenesel v tujino ali če njegov naslov ali običajno prebivališče ob začetku postopka ne bi bil znan.

Dogovor o sodni pristojnosti se mora vedno nanašati na določeno pravno razmerje in pravne spore, ki iz njega izhajajo. Če ta pogoj ni izpolnjen, je dogovor neveljaven (člen 40(1) zakonika o civilnem postopku). Dogovori o sodni pristojnosti so nedopustni tudi za nefinančne terjatve, ki so dodeljene okrajnemu sodišču ne glede na vrednost predmeta spora (40(2), točka 1, zakonika o civilnem postopku). Prav tako niso mogoči v primerih, ko je izključna pristojnost določena z zakonom (člen 40(2), točka 2, zakonika o civilnem postopku).

Veljaven dogovor o sodni pristojnosti je za sodišča zavezujoč. Vprašanje, ali sta se stranki dogovorili o izključni pristojnosti, pa je odvisno od vsebine dogovora.

(b) Sodelovanje v sodnih postopkih brez izpodbijanja pristojnosti sodišča (*rügelose Verhandlung*)

Sodišče prve stopnje se pravno šteje za pristojno tudi, če toženec poda ustne utemeljitve o vsebini zadeve, ne da bi izpodbijal pristojnost sodišča (člen 39 zakonika o civilnem postopku). V postopkih pred okrajnimi sodišči ta pravna posledica nastopi le, če je sodišče opozorilo na to vprašanje (člen 504 zakonika o civilnem postopku).

Vendar pa v skladu z drugim stavkom člena 40(2) zakonika o civilnem postopku pristojnosti za tožbo ni mogoče določiti na ta način (tj. zaradi sodelovanja toženca v postopku, ne da bi izpodbijal pristojnost sodišča), če bi bil dogovor o pristojnosti nedopusten (glej zgoraj: nepremoženjski spori in izključna pristojnost).

3 Kako lahko izvem, na katero sodišče naj se obrnem, kadar so pristojna specializirana sodišča?

Delovna sodišča nimajo zgolj posebne funkcije glede predmeta, za katerega so pristojna v skladu s členoma 2 in 3 zakona o delovnih sodiščih (*Arbeitsgerichtsgesetz*).

Imajo namreč tudi posebne funkcije glede krajevne pristojnosti. Pri postopkih, ki se končajo s sodbo (*Urteilsverfahren*) v smislu člena 2 zakona o delovnih sodiščih, se je treba najprej ravnati po splošnih pravilih zakonika o civilnem postopku (prvi stavek člena 46(2) zakonika). Zato se uporabljajo pravila o krajevni pristojnosti, določena v zakoniku o civilnem postopku. Vendar člen 48(1a) zakona o delovnih sodiščih določa kraj dela kot poseben kraj pristojnosti, kjer se lahko prav tako začne postopek. Za dogovore o pristojnosti se uporabljajo splošna pravila, opisana v odgovoru na vprašanje 2.2.2.3. Vendar je treba poudariti, da lahko stranke kolektivne pogodbe na podlagi člena 48(2) zakona o delovnih sodiščih pri nekaterih sporih določijo pristojnost sodišča, ki samo po sebi ni krajevno pristojno, in pri tem ne upoštevajo člena 38 zakonika o civilnem postopku.

Glede postopkov, ki se končajo s sklepom (*Beschlussverfahren*) v smislu člena 2a zakona o delovnih sodiščih, je v členu 82(1) zakona določena izključna pristojnost glede na kraj delovanja ali sedež podjetja.

Zadnja posodobitev: 30/01/2026

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.